

at dette skulde være efter 5 Aars Forløb. Naar man aldeles vilde tage Alderstillæget bort, kan Præsten ikke søge Forslyttelse til den næste Klasse; thi saa taber han den hele Forbedring, Forslyttelsen skulde give ham. Nu have vi vistnok anset det for ønskeligt at modarbejde en overdreven Lyst til Forslyttelse, men det er ingenlunde vor Mening, at det er det Første og Fornemste ved en geistlig Lønningslov, eller at man skal søge paa enhver Maade at modarbejde Forslyttelse. Forslyttelse er Noget, som skal finde Sted, som er ønskeligt i mange Tilfælde. Naar man giver en Embedsmand en eensartet Virksomhed fra den Tid, han først betræder Embedsbanen, lige til det Dieblik, han forlader den ved Døden eller ved Afstedigelse — og det gjør man jo ved Præsten i Almindelighed — saa udsætter man ham for at falde i en Stilstand, som ikke er heldig. Jeg troer, at det kan være godt for Embedsmanden i og for sig at forandre Forhold og at opfriskes ved at maatte tage sig sammen i nye Forhold, men dernæst vil det fra en anden Side være aldeles ubilligt og ilde betænkt for Kirkens Tjeneste at holde Præsten i de locale Forhold, hvori han ved Tilfældet først kom; der kan være mange Forhold, som gjøre, at en brav og dygtig Præst kan virke bedre paa et andet Sted end det, hvor han først tilfældigt er kommen. Man skal derfor ikke blot ikke udelukke Forslyttelse, men endog stræbe at foranledige en maadeholden Forslyttelse, der bringer en vis Opfriskning og Fornyelse ind i Præstens Virksomhed og gjør det muligt at forflytte ham fra Forhold, der ikke passe til hans Individualitet, medens denne forresten kan være meget brugbar for Præsteembedet i andre Forhold, der passe bedre for ham. Vi have ikke tvivlet om, at Meningen i Lovudkastet er, at Alderstillæget beregnes ogsaa for de nuværende Præster fra Begyndelsen af deres Embedstid, naar de indtræde i et Embede, hvis Lønning er reguleret efter Loven; thi Embedernes Løn efter Loven vil for de enkelte Embeder ganske almindeligt nedfattes. Alt, hvad der henlægges til Alderstillæg, tages fra de geistlige Embeder; alle de enkelte Embeder, og de store især, lide en meget betydelig Nedfattelse, som dækkes ved Alderstillæget. De nuværende ældre Embeds-

mænd kunne altsaa slet ikke faae Forslyttelse uden med stort Tab, naar ikke deres hidtilværende Tjenestetid regnes dem tilgode. En Mand, der har siddet i 15 Aar i et grumme lidet Kald, der nu kommer i nederste Klasse, kan ikke i det Kald, hvori han nu er, faae Alderstillæg, thi Alderstillægene gjælde kun for de efter Loven omregulerede Kald. Han maa altsaa søge en Forslyttelse for at opnaae en Forbedring. Men det nye Kald, han kommer til, giver ham ikke den Forbedring, som den hidtilværende Lønningsmaade vilde give; thi der er taget en heel Deel af Tienden bort for at skabe Alderstillæg. Altsaa maa man strax lade ham faae en Erstatning for den fratagne Tiende igjennem Alderstillæget, og derfor have vi ogsaa navnlig anset det for aldeles ubilligt, at der for de Præster, der fra et Kald efter den nuværende Regulering gaae over til et Kald, der lønnes efter Loven, endog saa skulde afbrages de 5 Aar. Man vil bedst føle Ubilligheden ved at tage et Exempel. Naar man tænker sig en Candidat og en Præst, der nu sidde i et af de allermindste Kald, hvilke concurrere om et Kald af anden Klasse, der bliver tilgængeligt ogsaa for Candidaten, da vil dette blive Candidatens første Embede, og han vil om 10 Aar faae Alderstillæget; Præsten derimod vil man maaskee regne de 10 Aar tilgode, men vort Endringsforslag vil, anvendt paa ham, tage 5 Aar af hans Tjenestetid fra ham og saaledes stille ham ugunstigere end Candidaten, hvilket aabenbart vilde være ubilligt. Det er de Modificationer med Hensyn til Præsternes Lønning, som vi have foreslaaet.

Naar vi nu kaste et Blik paa det Resultat, der ved Udkastets Bestemmelser, saaledes som vi foreslaae dem modificerede, frembyder sig med Hensyn til Formaalet, saa see vi jo vistnok, at der bliver Adskilligt tilbage at ønske; der opnaaes ikke den fuldstændige Sikkerhed og Klarhed med Hensyn til hvert enkelt Præsteembedes Indtægt, som ligger i en aldeles fast Gage. Det ligger i det hele System og berører Spørgsmaal, som vi siden komme til. Med Hensyn til Forslyttelsen troer jeg, at der ved Alderstillægene er opnaaet ikke Lidet, og der er opnaaet, troer jeg, i en vis Henseende Tilstrækkeligt, men man kan ikke skjule for sig, at saa-